

[Thestrup.]

loven erklærede, at domstolene havde prøvelsesret med hensyn til spørgsmålet om loves grundlovsmæssighed.

Endelig skal jeg henvise til, at det ærede medlem hr. Hans Pinstrup udtrykkeligt i sit indlæg giver en formulering, en formulering, som jeg iøvrigt har opstillet overfor det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard på et møde i Skive i begyndelsen af januar i år, nemlig den, at det offentlige ikke gennem regler om regulering af ejendomsret eller erhvervsret måtte søge opnået afståelse af ejendom eller erhverv, uden at der gives fuld erstatning.

Jeg synes derfor, at det overfor det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards udtalelser skal siges, at problemet med de erstatningsfrie reguleringer og det problem, det er, at ejendomsretten gennem disse udhules, har været trukket frem fra første færd ved behandlingen af grundloven, og at der dog også er gjort et forsøg, selvom det hverken har været gjort i udvalget eller i kommissionen, på at formulere i paragraffer en begrænsning med hensyn til disse erstatningsfrie reguleringers område.

Jeg skal være den første til at erkende, at en formulering har sine store vanskeligheder, og jeg skal også være den første til at erkende, at den formulering, som jeg her har nævnt, har sine store svagheder. Netop derfor er det også, at jeg i mit indlæg ved første behandling nøjedes med at ville overlade spørgsmålet om afgrænsningerne til domstolene og i den anledning talte om den betydning, det har, at Højesterets prøvelsesret udtrykkeligt bliver fastslået. Jeg havde ligesom det ærede medlem hr. Hans Pinstrup gerne set, at dette var sket, men jeg må dog sige, at selvom denne prøvelsesret ikke udtrykkeligt er fastslået, fremgår den dog så tydeligt af bemærkningerne, at der for mig at se ikke kan være nogen som helst tvivl.

Må jeg til slut sige, at jeg deler den højtærede statsministers anskuelse om, at den private ejendomsret er bedre beskyttet ved det foreliggende forslags paragraffer end ved den nuværende grundlov, og jeg kan helt tiltræde den udredning, mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Karl Olsen, gav heraf ved anden behandling.

Arnth Jensen: Under første behandling af denne sag udtalte jeg ønske om ændring af §§ 77 og 94, og jeg meddelte, at jeg, såfremt udvalget ikke kunne gå med til disse ændringer, eventuelt selv ville stille ændringsforslag. Da jeg imidlertid har været syg under hele udvalgsbehandlingen og heller ikke kunne være tilstede her ved anden behandling, måtte jeg opgive det, idet jeg ikke blot anser det for nytteløst at stille ændringsforslag her ved tredje behandling, men også ville anse det for at være noget af en tom demonstration.

Jeg beklager selvfølgelig, at disse mine tanker ikke har fundet gehør, og jeg kan ikke lade være med at udtrykke et lille håb om, at man under forslaget videre behandling i det andet høje ting der vil have opmærksomheden henvendt på de af mig påpegede forhold.

Imidlertid ønsker jeg fra talerstolen, før afstemningen om et øjeblik finder sted, for at der ikke skal være nogen misforståelser, klart at tilkendegive, at jeg, til trods for at mine ønsker ikke er opfyldt, vil stemme for grundlovsforslaget. For det første finder jeg, at alt taget i betragtning er sikringen af borgernes retssikkerhed og frihed ikke forringet, men derimod på flere områder udbygget og befæstet, ligesom jeg også er af den overbevisning, at den nye grundlov vil være bedre brugbar og mere i overensstemmelse med tidens krav og hele den udvikling, der er sket i den sidste menneskealder. For det andet tillægger jeg det overordentlig stor betydning, at alle de demokratiske partier her i rigsdagen har sluttet op om forslaget, således at man faktisk har det samme grundlag som i sin tid for grundloven af 1915.

Jeg stemmer derfor for forslaget, og jeg anbefaler andre at gøre det samme.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg opfatter hovedparten af de indlæg, der har været fremme i dag, som en redegørelse for, hvorfor den enkelte vil stemme enten for eller imod grundlovsforslaget. Jeg tror også, jeg er i overensstemmelse med det høje ting, når jeg siger, at det vel ikke er formålstjenligt nu ved tredje behandling at gå ind i en debat om et eller to kamre. Jeg har udførligt — og det gælder andre, som det gælder mig — begrundet mit syn på et- og tokammersystemet, og jeg er dybt uenig i